

Antidogma - Svéd nők, avagy a feminizmus járulékos veszteségei

2013 november 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

"Hölgyeim és Uraim, Ingrid Carlqvist a nevem, és Svédországban születtem 1960-ban, amikor a szociáldemokraták uralkodtak örökkön-örökké, és a mi országunk volt a legkellemesebb, legbiztonságosabb és leghaladóbb a világon.

Most Abszurdisztánban élek, egy olyan országban, ahol legmagasabb a bejelentett nemi erőszakok száma a világon, több száz ún. 'kirekesztett területtel', ahol az emberek a svéd társadalmon kívül élnek, és újságokkal, amelyek eltitkolják ezeket a rettenetes tényeket...", kezdte felszólalását a Civil Szabadságjogok Nemzetközi Szövetségének (ICLA) 2012. június 9-i konferenciáján az ismert svéd újságíró, fellebbentve a fátylat a svéd jóléti társadalom egyik leginkább eltitkolt és a külföldiek által talán legkevésbé ismert árnyoldaláról: az ország nőnemű lakóit sújtó "nemierőszak-dzsihádról".

Döbbenetes tény, de a civilizált országok közül a legtöbb nemi erőszak relatíve Svédországban történik, ahol az utóbbi két évtizedben négyszeresére nőtt a bejelentett esetek száma, a 15 évnél fiatalabbak sérelmére pedig hatszor annyi erőszakos közöszlést követnek el, mint egy nemzedékkel korábban.

Ann Christine Hjelm svéd jogász 2005-ben kimutatta, hogy a nemi erőszak miatt elítélt tettesek 85 százaléka "külföldön vagy külföldi szülőktől született", és állítását a Svéd Bűnmegelőzési Tanács (Brå) ugyanazon év júliusi jelentése is megerősítette azzal a kitételrel, hogy az erőszakos közöszlések négyötöde észak-afrikai arab országokból (Marokkó, Algéria, Tunézia, Líbia) érkezett (muszlim) bevándorlók számlájára írható. Maria Bäckman antropológus a nemi erőszakok számának drasztikus növekedéséhez kapcsolódó "muzulmán láncszemet" vizsgáló tanulmányában ("Amikor a többségből kisebbség lesz. Svéd lányok egy többetnikumú külvárosban", Oslói Egyetem, 2005) arról számolt be, hogy a svéd főváros Rinkeby nevű elővárosában kisebbségbe került svéd lányok közül sokan sötétre festették a hajukat, így próbálva elkerülni a harmadik világbeli bevándorlók szexuális zaklatásait.

Egyesek még ennél is szigorúbb óvintézkedéshez folyamodnak. Néhányan egy olyan övet terveztek, amelynek levételéhez mindkét kézre szükség van, és amely reményeik szerint megvédi őket az erőszaktól. "Ez olyan, mint

egy fordított erényöv", mondja a tervezők egyike, Nadja Björk (19) az AFP francia hírügynökségnek. Ezek az önvédelmi reflexek cáfolják a bevándorlók körében igencsak elterjedt elítélő sztereotípiákat, miszerint a svéd lányok szexuálisan provokatív módon viselkednek, vagy hogy a szék könnyen megkaphatók.

Egy 2009-es tanulmány szerint a 6 százaléuk bevallotta, hogy az elmúlt évben megerőszakolták, minden harmadikat pedig zaklatták vagy fenyegették (Aftenposten, 2009. szeptember 20.). Ezek után nem csoda, hogy az Aftonbladet napilap online-felmérése alapján 82 százaléuk retteg az utcára menni sötétedés után. Nem mintha világos nappal nem fenyegetné őket a szexuális támadás veszélye, éppen ellenkezőleg. Nemrég például az egyik közfürdőben legalább harmincan nézték végig egy 17 éves lány megerőszakolását anélkül, hogy a kisujját is mozdította volna érte bárki. A stockholmi Husbybadet élménfürdőben 20 muszlim menekült követett el csoportos erőszakot egy 11 éves kislányon (friaider.se 2011. február 25.). Olyan svéd lányokról is jelentek meg beszámolók, akiket a táncparketten támadtak meg és kaszaboltak össze késsel vagy borotvával bevándorló fiatalok. Az egyik 21 éves muszlim fiú, aki elismerte, hogy rossz véleménye van a svéd lányokról, vagy ahogyan nevezi őket, "kurvákrol", legutóbb azért került bíróság elé, mert a gyanú szerint kilenc lányt késelt meg különböző szórakozóhelyeken.

A svéd lányok és asszonyok sanyarú sorsa az ismert amerikai feminista író és aktivista, Naomi Wolf figyelmét is felkeltette, aki egy sajátos aspektusból tárgyalja a témát, nevezetesen a WikiLeaks-alapító Julian Assange elleni nemierőszak-vádak kapcsán a svéd hivatalos szervek részéről tanúsított feltűnő buzgóság és ugyanezen szervek által az egyszerre halandó panaszosok iránti szokásos nemtörődomség dichotómiájában. Mint írja, "a svéd nők egyharmada vált szexuális támadás áldozatává tizenéves kora végére. Valójában egy 2003-ban közzétett tanulmány és további 2009-es tanulmányok szerint Svédországban legmagasabb a szexuális támadások gyakorisága Európában, és legalacsonyabbak között van a megoldott esetek aránya. Amikor kapcsolatba léptem a nemierőszak-áldozatokat támogató Terrafem stockholmi részlegével, egy önkéntes elmondta, hogy sok évnyi tapasztalata alapján a svéd rendőrséget, ügyészséget és bíróságot sohasem mozgósították egy állítólagos tettes üldözésére megközelítőleg is hasonló mértékben, mint Assange üldözésére. (...) Igaza van: az Amnesty International 2008-as jelentése szerint, noha a bejelentett nemi erőszakok száma 20 év alatt megnégyszereződött Svédországban, csupán az esetek 20 százalékában indítottak nyomozást, és miközben az üldözési ráta némileg növekedett az elmúlt évekhez képest, amikor az esetek kevesebb mint 15 százaléka végződött a bíróságokon, a bejelentett nemi erőszakok tetteseinek elítélési rátája 'ma kifejezetten alacsonyabb, mint 1965-ben volt', aminek eredményeként 'gyakorlatilag sok elkövető büntetlenséget élvez' ".

Naomi Wolf egy meglehetősen pikáns momentum feltárásával szemlélteti a svéd rendőrség Assange elleni aktivitásának abszurditását.

"Az uppsalai nők 2006-ig egy rendkívüli akadálytalanság szembesültek az igazság keresése során: a város rendőrfőnöke, Göran Lindberg maga is egy sorozat-erőszaktevő volt, akit 2010-ben több mint egy tucat vádpontban találtak bűnösnek, köztük 'súlyos szexuális támadások' elkövetésében. Az egyik áldozat tanúvallomása szerint azt mondták neki, hogy őt a rendőrfőnök erőszakolta meg, és hogy vádat fognak ellene koholni, ha bárkinek is szól az esetről. Lindberg a rendőri-akadémia nemi erőszak elleni szövegét is szolgált. Az uppsalai rendőri erő, amelyek most Assange ellen nyomoznak, vagy sikertelenül nyomoztak, vagy egyáltalán nem voltak hajlandók nyomozni a szadista erőszaktevő ellen, akivel minden nap együtt dolgoztak" ("Sweden's Other Rape Suspects", Project Syndicate, 2012. augusztus 31.).

2013 első hét hónapjában több mint 1000 svéd nőt erőszakoltak meg muzulmán bevándorlók Stockholmban, közülük 300-an 15 éven aluliak voltak. Egyedül júliusban 149 nemi erőszak vált ismertté a svéd fővárosban. Tavalyhoz képest 16 százalékkal nőtt a bejelentett nemi erőszakok száma, a növekedés jelentős részét a gyermeklányok sérelmére elkövetett erőszakos közönségek adták. A Svéd Bűnmegelőzési Tanács (BRÅ) jelentését idéző közrádió persze mélyen hallgat az elkövetők faji-vallási hovatartozásáról ebben a szélsőbalosok által már régóta túszul ejtett országban. Inkognitóban nyilatkozó rendőrségi és kormányzati források azonban megerősítik, hogy ezek az adatok zömmel muzulmánokat képviselnek, és ráadásul csak a jéghegy csúcsát mutatják: a hivatalos szervek Svédország valós nemierőszak-statisztikáját 400-900 százalékkal magasabbra becsülik. A BRÅ weboldala szerint "az összes szexuális erőszakcselekmény kevesebb mint 10-20 százaléka jut a rendőrség tudomására".

Mára Svédország egy megerőszakolt és erőszak sújtotta országgá vált, amely a nemzetközi összehasonlítás élmezőnyébe tartozik. Az ENSZ Kábítószer és Bűnügyi Hivatalának (UNDC) statisztikája szerint az elkövetett nemi erőszakok száma tekintetében (a dél-afrikai Lesotho után) világviszonylatban a második helyen áll, százezer lakosra 53,2 bejelentett esettel. Ugyanakkor a BRÅ legutóbbi jelentéséből az is kitűnik, hogy a jelenlegi statisztikák

ismeretében minden negyedik 16-79 éves svéd n?, életében legalább egyszer, nemi er?szak áldozatává válik. Mindez szorosan összefügg azzal a ténnyel, hogy 2004 és 2012 között, tehát alig nyolc év alatt drámai mértékben, 9 millióról 9,5 millió f?re növelte Svédország lakosságát a muzulmán bevándorlók áradata, akik els?sorban olyan országokból érkeztek, mint Afganisztán, Irak és Szomália. Jelenleg már a svédországi csecsem?k 16 százaléka harmadik világbeli anyától születik. Tavalyra és idénre mintegy 175 ezer új honfoglalót (politikailag korrekt szóhasználat: menedékkér?t) prognosztizálnak Svédországban, amely rendkívül magas szám az ország lakosságához viszonyítva, különösen annak tudatában, hogy a foglalkoztatási ráta már jelenleg is csak alig 54 százalékos a bevándorlók körében, miközben a szüleik nélkül érkez? migráns fiatalok ellátása, akik az utóbbi két évben több mint ötezren voltak, fejenként és naponta 16 ezer svéd koronába (kb. félmillió forint) kerül a svéd államnak (*forrás: Weekendavisen, 2012. május 5.*).

Talán mondani sem kell, hogy a svéd média nagyon diszkréten kezeli ezt a témát, és igyekszik elkerülni általában a bevándorlással, különösen a bevándorlás anyagi terhével, mindenekel?tt pedig a bevándorlás és a b?nözés kölcsönhatásával kapcsolatos minden negatív reklámot. A svéd újságíró-szövetség lapjának egyik legutóbbi különszáma több cikkben is teljesen kend?zetlenül azt ecseteli, hogy miként hárrítható el az ún. internet-gy?lölet az médiumok honlapjairól. Ha ugyanis lehetőség van a cikkek kommentálására, akkor az olvasók körében általában tömeges igény mutatkozik a bevándorlással foglalkozó anyagok pro és kontra (sokkal inkább kontra) megvitatására is. A téma kezelésében megnyilvánuló hivatalos struccpolitikához híven a médiumok úgy vágják szét a gordiuszi csomót, hogy egyszerűen nem adnak lehet?séget az efféle "rázós" témák kommentálására.

Tragikus társadalom-lélektani paradoxon, hogy az egykor Európa-szerte rettegett viking harcosok svédde korcsosult utódai hétvégeken egyfajta "nemzeti sportként" fojtják alkoholmámorba frusztrációjukat, amelyet az extrém feminizmus pörölycsapásai alatt szétporladt hagyományos férfiszerepük elvesztése miatt éreznek, ugyanakkor asszonyaikat-lányaikat az országukat előzőnl? és ugyanezen feminizmus "vívmányaira" láthatóan nagy ívben tojó muzulmán martalócok szabad prédájának engedve át.

Egyenjogúságukért folytatott harcukban a svéd n?k alaposan túll?ttek a célon azzal, hogy - mentálisan legalábbis - sikeresen kasztrálták a saját férjijüket, és így nolens-volens megkönnyítették harmadik világbeli macsó riválisaik térhódítását, akik a svéd társadalomban tatóngó er?-vákuumra természetes módon er?szakkal reagáltak, és mostanra kíméletlenül legázoltak mindenkit, mindenekel?tt a "gyöngébb nem" - öntudatlan kollaboránsaikból mindennapos áldozataikká vált - képvisel?it, a maguk drasztikus módján téve világossá, hogy noha a svéd n?k kétségtelenül er?sebbek ?shonos férfitársaiknál, náluk azonban mindenképpen gyöngébbek.

"Az er? azt jelenti számomra, hogy a svédeknek rám kell nézniük, a földre kell el?ttem borulniuk, és meg kell csókolniuk a lábaimat", mondja egy 15 éves fiú Petra Åkessonnak, aki a Malmö városát rettegésben tartó muzulmán tinédzserbandákról készített szociológiai tanulmányt, amelyb?l kiderült, hogy ezek a fiatalok saját bevallásuk szerint valójában "háborút folytatnak a svédek ellen" ("*Vi krigar mot svenskarna*", *Lunds Egyetem, 2006*).

Egyébként a svédek körében történelmi-szociológiai okokból szinte már-már járványos népbetegségnek számító és egyértelműen feminista gyökere Stockholm-szindróma tipikus terméke a világsikert aratott Millennium-ponyvatrilógia is, amely egy vulgárisan androgün külsejű és így a nordikus nőideál szöges ellentétét képviselő "tetovált lány" nagytöke-, kispolgár- és persze náciellenes ámokfutását szublimálja a hegeli értelemben vett abszolútummá. Trockista, férfi (?) létére feminista, legfeljéppen pedig nyilvánvalóan etnomazochista szerzője, Stieg Larsson olyan helyként ábrázolja Svédországot, ahol úgymond a "látens fehér felsőbbrendűség az élet minden területén megnyilvánul", a magafajta rosszváltból Európára szabadított színes bőrű bevándorlók által - mintegy a fehérek civilizációján vett történelmi revánsként - meggyalázott svéd székeségek tömegjelensége azonban nem érte el az ingerküszöbét. Érthető?

Ha netán ennek szentelte volna a könyvét, akkor a szükséges médiareklám híján biztosan nem lett volna belső nemzetközi bestseller. Elvégre kit érdekel a svéd nő kálváriája? Legfeljebb egy magyar tévés stábot?

MD 2013. XI. 20-27.

Gazdag István - www.antidogma.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló